

Biologisch tuinieren met Steef Akkerman.

Wie toevalligerwijs in gesprek raakt met de heer Akkerman - meestal over een onbenulligheidje - waant zich al spoedig op een open dag, want je kunt geen opmerking maken over de tuinbonen, de kolen, de regen, of de zon, of Steef antwoordt met een een uitgebreid betoog.

Je weet het maar zelden, sommigen zeggen nooit, even beter, of je hebt een ander middeltje, waar hij nog niet van gehoord heeft. Maar ook dat zal slechts zelden het geval kunnen zijn. Hij weet alles! Sommigen zeggen: hij weet alles beter. Hoe dan ook, Steef zit er niet gauw naast.

Is dat ook een wonder? Na 32 jaar tuinieren volgens milieuvriendelijke principes. Een beetje brandnetelgier of heermoesthee, dodelijker is het niet bij de heer Akkerman. Zijn peulen zijn van eigen zaad al 30 jaar lang! Toen hij nog op een flat woonde is hij begonnen met een volkstuin. Een tuin op grond van de gemeente, waar nu de Hannie Schaftweg is. Meteen al op flinke schaal, zo'n 300 vierkante meter. Ook heeft hij nog getuind op de Julianaweg, maar het langst op de Brinkweg met een tuin van 450 vierkante meter. Wel 25 jaar.

De heer Akkerman heeft weinig begrip voor mensen, die hun tuin verwaarlozen, of zeggen geen tijd genoeg te hebben. Hij heeft er ondanks zijn drukke en ook zware werk voor het Soester gasbedrijf, tegenwoordig de Remu, wel altijd tijd voor weten te vinden.

-Steef heeft in Soest het aardgas uit Slochteren bij de mensen thuis gebracht door het leidingnet aan te leggen eind jaren zestig -.

Natuurlijk speelt hierbij een rol, dat Steef zijn vader een zaadhandel had en ook zelf zaad kweekte. Als jochie van zes, zeven moest hij al zijn lappie grond schoon houden en hij was nog lang niet jarig als zijn vader merkte dat hij toch liever was gaan spelen.... Later pas kwam de liefde voor het tuinieren van zelf.

Generaties zijn opgegroeid met de biologisch verbouwde groente van Steef zijn tuin.

Toen hij kwam te tuinieren op de Jachthuislaan moest er veel aan de grond gebeuren en nog is hij niet helemaal wat Steef er van wil maken. Veel humus, een teeltlaag van een halve meter minstens. Dat gaat niet in een paar jaar, dat kost tijd. Wel is Steef er al heel tevreden mee. Hij mest met stalmest, overjaars, hierdoor nog blad. Dat blad bewaart hij in grote plastic zakken en vermengt hij in lagen in de stalmest. De stalmest met blad ligt in een "silo" te verouderen achteraan zijn tuin.

Wat doet Steef nog meer om een goede teeltlaag te krijgen?

Hij begint in het eerste jaar met ruim 15 kilo kalk per honderd vierkante meter. Verder werkt hij in het seizoen met brandnetelgier en smeewortelgier, dit giet hij verdund bij de planten, die dat nodig hebben. Als bemesting. Ook spuit hij wel met heermoesthee.

Het eerste jaar (ik ben even vergeten of het in het voorjaar of in de herfst was), dus 15 kilo kalk voor honderd vierkante meter. In het tweede jaar: Thomasslakkenmeel, hierin zitten de sporen en mineralen, zoals magnesium. Thomasslakkenmeel: 10 kilo per honderd vierkante meter en dit ook in het derde jaar. Het volgende jaar weer ruim 15 kilo kalk enz.

Ik denk dat Steef heel wat meer kalk gebruikt dan de meesten van ons. Hij doet dit omdat de zandgrond nogal zuur is. Sommige groentes krijgen zelfs nog extra kalk, zoals kolen. Dit is omdat zij het liefst op de klei groeien en klei is veel minder zuur (alkalisch) dan zandgrond. De achterliggende gedachte is dat een plant pas gezond kan groeien als het milieu waarin hij thuishoort zo goed mogelijk wordt benaderd, in dit geval dus "alkalisch".

Het onkruid dat tussen de groentes groeit, bijv. tussen de worteltjes, met de hand verwijderen.

Heeft u problemen met het telen van gewassen of ziet u iets wat u niet kunt thuisbrengen, honderd tegen één, dat Steef u er meer van kan vertellen. Pas heeft hij een zwaar verwilderd stuk grond bij zijn tuin gevoegd en misschien is het leerzaam te zien hoe hij dat heeft aangepakt. Ik ben er wezen kijken en heb geen sprietje kweekgras kunnen ontdekken. Steef graaft de grond tot op een halve meter om! Tot die diepte moet je gaan bij kweekgras. Eerder heeft hij al eens

vermeld, dat je kweekgras wortels in een plastic zak moet doen na een half jaar is het stikstof zegt hij. De nieuw ontgonnen grond heeft na toevoeging van de stalmest en het kalk al een teeltlaag van een halve meter. Dat is heel mooi want het gele zand begon na een steek diep! Hoe houd je dat nu zo? Steef houdt het kweekgras buiten de deur door bij het nieuw ontgonnen stuk grenzend aan een weiland plastic over het voetpad dat tegen het weiland ligt, te leggen en plastic in te graven tussen het voetpad en de tuin. Bij zijn andere stuk tuin heeft hij tegels rechtop ingegraven. Gewone van 30 maal 30 cm. tegen de kweek en tegels van 30 maal 50 cm. tegen binnendringende spruiten van de framboos, want die gaan dieper zegt hij.

Ik vroeg hem hoe we de slakken moesten aanpakken, want ik heb gehoord dat er slakkenkorrels werden gebruikt. Dat moeten we niet doen zegt hij want met gif slopen we de nuttige insecten en de beesten bijv. egeltjes, die deze insecten opeten. Steef zegt hierover: "een margarinebakje vullen met bier en dit ingraven, 's morgens dit bakje weer legen: " moet je eens kijken hoeveel je er daarmee vangt".

Het bier mag van het allergeodkoopste merk zijn. Dit om het prijsverschil met de slakkenkorrels nog eens extra te benadrukken! Slakkenkorrels verstoren de voedselketen: de kringloop in de natuur.

Tenslotte,(maar waar praten we over op een biologische tuin?), IN DE NATUUR GEEN GIF!

Steef bedankt voor zijn informatie en advies.

-jb-. Augustus 1995.